

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Quâ ratione Christus à sibi singulariter dilectis eam recordationem postulaverit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

quendi formâ Exercitium hoc ita commendat, perinde atque si eam mortis Filij sui memoriam Deus summè unicéque desideret; eoque facili atque omnibus obvio pretio, non modò pro ijs, quæ tot nominibus Deo debemus, satisfacere, sed & Deum ipsum (id enim S. Doctoris verba sonant) ubique se ultro offerentem, nobis redimere ac comparare valeamus. Adeò non grata duntaxat atque jucunda, sed etiam pretiosa est Deo pia passionis ac mortis Filij sui recordatio.

CAPVT VIII.

Christum ipsum perennem passionis suæ memoriam meritissimò à nobis exigere.

§. I.

Quâ ratione Christus à sibi singulariter dilectis eam recordationem postulaverit.

Quantopere cordi sit optimo ac benignissimo Redemptori, ut sui fideles, in amarissima ipsius passione ac morte recogitanda assiduè sese atque devotè exercent (extra ea quæ dixi in superiori incitamento, quæque facile queant in rem præsentem accommodari) illud propriè argumento esse potest; quòd non temerè quemquam Sanctorum aut Sanctarum invenias, eorum scilicet quos ipse sibi paulò familiarius adhibuerit, aut cum quibus dulcius ac tenerius versari visus sit, cui passionis ac mortis suæ perennem memoriam, vel amantiisimis verbis non commendârit, vel aliâ atque aliâ ratione, ejus animo non modò imprimere, sed velut insculpere non studuerit. Cujus rei juvabit pauca quædam exempla ponere.

Rit. c. 3.

S. Edmundo Cantuariensi adhuc puero, seorsum ab æqualibus in prato quodam deambulanti, spectandum se-
præ-

præbuit Iesus Christus, divinâ quadam pulcherrimi pueri specie; hortatusque est ut nomen suum (quod cœlestibus characteribus inscriptum fronti præferebat) & ipse fronti ac cordi frequenter imprimeret, & in passione ac morte sua commeditanda libenter versaretur. Quod ille deinceps ita præstitit, ut in Salvatoris doloribus quotidianâ meditatione usurpandis, intimis sensibus afficeretur.

S. Birgittæ etiamnum puellulæ, cùm die quadam de passione Domini sermonem audisset, nocte insequenti oblata est Christi crucifixi species, tanquam recenti sanguine perfusa, dicentisque se his plagis affectum ab his qui contemnerent charitatem ipsius: quo illa viso sic commota est, ut exinde passionis Christi, sinè lacrymis meminisse non posset.

De S. Francisco refert B. Bonaventura: cùm sub ipsa vitæ sanctioris initia, frequenter loca solitaria, velut amica maroribus & piæ contemplationi magis idonea quæreret; quadam die sic seorsum oranti, & mente in Deum tanquam absorpto, apparuisse Christum Jesum velut cruci suffixum: *ad cuius conspectum, inquit, liquefacta est anima ejus, & memoria passionis Christi visceribus cordis ipsius adeò impressa medullitius, ut ab illa hora, cùm Christi crucifixio veniret in mentem, vix posset à lacrymis & gemitibus exterius contineri.*

Similiter autem B. Angelæ de Fulginio, in ipsis itidem vitæ melioris initijs, non semel, sed sæpius, Christus crucifixus sese videndum exhibuit, amanter adhortans, suas ut ad plagas aspiceret, atque expositis sigillatim doloribus suis, blandè ex ea seiscitans: quando ipse talia ejus amore sustinisset, quid ipsa vicissim Sponsi sui causâ facere posset ac vellet. Atque ipsa exinde ad passionis Christi memoriam ita cœpit affici, ut solo imaginis illam referentis aspectu, deficeret ac linqueretur animo, & febrili tanquam ardore astuaret: proindeque curæ erat sodalibus, subducere (quâ possent)

possent) omnes istius argumenti imagines, nequa fortè in ipsius oculos, cum eo quod dixi valetudinis incommodo, incurreret. Denique (ut passim ex Ludolpho Carthusiano referunt) cum quidam Dei servus, vitam degens solitariam, vehementer optaret agnoscere, quonam tandem opere aut exercitio Deo maximè placere posset, idque ut sibi manifestare vellet, instantius Dominum precaretur; apparuit demum quadam die oranti Christus Dominus, toto corpore confecto vulneribus nudus ac tremens, & prægrandi cruce humeros gravatus; docuitque, eâ re, inter ceteras, sibi maximè placituros servos suos, si se in cruce sua bajulanda adjuvarent, affectando se in doloribus suis, eorumque singulos frequenti ac piâ meditatione usurpando.

§. 2.

Quàm multa & mira ad eam in nobis conservandam operari dignatus sit.

NEquè verbis duntaxat ad id hortari dulcis Redemptor, sed multa & mira identidem operari dignatus est; quæ objecta fidelium sensibus, eos immemores dolorum ejus vivere non paterentur.

Hinc enim relicta, sive in B. Veronica velo sanguinolenta divini vultus effigies; sive in utraque sepulchrali sindone (quarum altera Taurini, altera Vefuntione, visitur) ipsius corporis Dominici, & plagarum ejus expressio. Hinc (ut nihil dicam de veri sanguinis Dominici non uno loco adhuc asservatis reliquijs) ex imaginis Salvatoris, Berjiti à Judæis crucifixæ, aperto latere, tantâ copiâ emissus prodigiosus cruor, ut, quod testatur Romanum Martyrologium, orientales & occidentales Ecclesiæ ex eo ubertim acceperint.

*Martyr.
9. Nov.*

At idem facit illa (de qua post dicam) vivifici ligni fan-